

6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΣ' (Γ' ΛΟΥΚΑ)

† Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ (†330).

ᾠχος α'. Ἐωθινὸν δ'.
(τυπικὸν 6ης Δεκ. §§ 4-6).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ϕ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{\Delta}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{\pi}{9}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{\Delta}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{\pi}{9}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ϕ

Τ ου λι θου σφρα γι σθεντος υ πο των Ι ου δαι ων και

στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω

μα $\frac{\Delta}{9}$ α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με

νος τω κο σμωτηνζωην δι α του το αι δυ να α
 μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
 δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη βα
 σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε φι
 λα αν θρωω πε

Δόξα. Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος Δι-Θ.

Κ α νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο τη τος
 ε γκρα τει ας δι δα σκα λον α νε δει ξε σε τη ποι οι
 μνη σου η των πραγ μα των α λη θει α
 ε κτη σω τη τα πει νω σει τα υ ψη λα
 χει α τα πλσ σι α πα τερ Ι ε ραρ χα Νι κο λα ε
 πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω
 μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λους α γνω
 στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι

γης πεφά νερωται ^ε Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
 σαρκου με νος ^Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
 κα τα δε ξα με νος ^ε δι ου α να στη σας τον πρω το
 πλαστον ε σωσεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω
 ων ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἵτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Κε - ς

Τον τα φον σου Σω τη ρα τι ω ται τη ρὸν τες ^υ νε
 κροι τη αστρα πη του ο φθε ντος Αγ γε λη ^υ ε
 γε νο ντο κη ρυ υτ το ντος Γυ ναι ξι την α
 να α στα σιν ^υ Σε δο ξα α ζο μεν τον της φθο ρας
 κα θαι ρε την ^υ σοι προ σπι ι πτο μεν τω α να στα
 ντι εκ τα φκαι μο νω Θε ω η μων ^υ
 Δόξα.

Σταυ ρω προ ση λω θεις ε κου σι ως οι κτιρμον ^υ εν
 μνη μα τι τε θεις ως θνη τος ζω ο δο τα ^υ το

 κρα τος συ νε ε τρι ψας δυ να τε τω θα

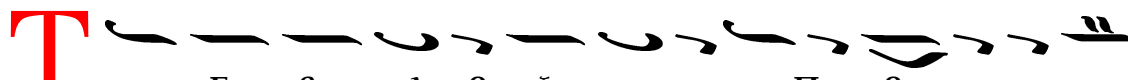

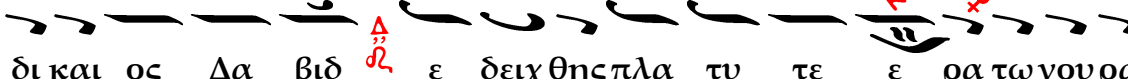
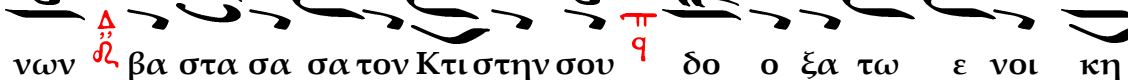
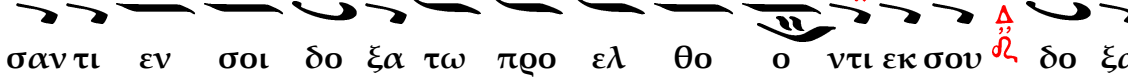

 να α τω σου σε γαρ ε ε φρι ξαν οι πυ λω ροι

 οι του Α δου συ συν η η γει ρας τας απ αι ω

 νος θα νον τας ως μο νος φι λαν θρωπος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

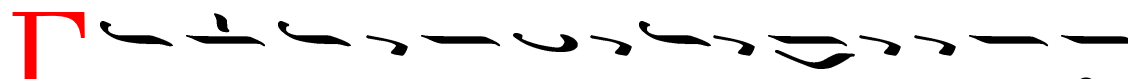

Ἦχος ♯ Πα ρ

T ου Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι

 ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε

 σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο

 δικαι ος Δα βιδ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα

 νων βα στα σα σα τον Κτιστην σου δο ο ξα τω ε νοι κη

 σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θε ο ντι εκ σου

 τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κς ς σθ

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Γ υ ναι κες προς το μνη μα πα ρε γε νον το ορ θρι

 αι και αγ γε λι κην ο πτα σι αν θε α σα α με ναι

ε τρεμον ο τα φος ε ξη στραπτε ζω ην το θα αυ
μα κα τε πληττεναυτας δι α του το α πελθουσαι
τοις μαθηταις ε κη ρυττοντην ε γερσιν τον Α δην ε
σκυλευσε Χρι στος ως μο νος κραται ος και δυ να τος
και φθα ρεν τας συ νη γειρε παν τας τον της κα τα κρι σε ως
φο βον λυ σας δυ να α μει Σταυρου
Δόξα.

Ε τω Σταυ ρω προση λω θεις η ζω η των α παν
των και εν νε κροισ λο γι σθεις ο α θα να τος Κυ ρι ος
α νεστηστροι η μερος Σω τηρ και η γειρας Α δαμ
εκ της φθο ρας δι α του το αι Δυ να μεις των ου ρα
νων ε βο ων σοι Ζω ο δο τα δο ξα τοις σοις πα
θη μα σι Χρι στε δο ο ξα τη Α να στα σεις σου
ξα τη συ γκα τα βα σεις σου μο νε φι λα αν θρω πε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος Ἱ Κε - ϑ

Μ α ρ ι α τ ο σ ε π τ ο ν τ ο υ Δ ε σ π ο τ ο υ δ ο χ ε ι ο ν α
να στη σ ο ν η μ α σ π ε π τ ω κ ο τ α σ ε ι σ χ α ο σ δ ε ι
ν η σ α π ο γ ν ω ω σ ε ω σ κ α ι π τ α ι σ μ α τ ω ν κ α ι
θ λ ι ι ψ ε ω ν σ υ γ α ρ π ε ε φ υ κ α σ α μ α ρ τ ω λ ω ν σ ω τ η
ρ ι α κ α ι β ο η θ ε ι α κ α ι κ ρ α τ α ι α π ρ ο σ τ α σ ι α
κ α ι σ ω ζ ι ε ι σ τ ο υ σ δ ο υ λ ο υ σ σ ο υ

Εἶτα τοῦ Ἱεράρχου ἐκ τοῦ Μηναίου.

Τὸ μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος Ἱ Βου ς

Τ ω ν π ι σ τ ω ν π ρ ο ἱ σ τ α σ α ι σ κ ε π ω ν φ ρ ο ρ ω ν τ ε
ε ε τ ε ς μ α κ α ρ π α σ η σ θ λ ι ψ ε ω σ α π ο λ υ τ ρ ο
μ ε ν ο ς σ α φ ω ς ι ε ρ α ρ χ ω ν ω ρ α ι ο τ α τ ο ν κ λ ε ο ς
κ α ι δ ο ξ α Ν ι κ ο ο λ α ε Ο ο σ ι ι ε

Δόξα. Τὸ μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Ἱ Δι - ϑ

Π ρ ο σ τ α τ η ς θ ε ρ μ ο τ α τ ο ς τ η ς Ε κ κ λ η σ ι α ς Χ ρ ι σ τ ὸ

ε δειχθης Νι κο λα ε τα των αι ρε ε σε ων ^Δ δι

δαγ μα τα Α θε α ^ε λυ ων συν παρ ρη σι α και κα

νων α νε δειχθης ^Δ πα σιν Ορ θο δο ξι ας υ περ

παν των πρε σβευ ων ^ε των ε φε πο με νων σθ θει αις δι

δα σκα λι αις και ει ση γη σε σι ^ε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τ α χυ δε ξαι Δεσ ποι να τας ι κε σι ας η μων ^ε

και ταυ τας προ σα γα γε τω σω Υι ω και Θε ω ^Δ Κυ

ρι α Πα να μω με ^ε λυ σον τας πε ρι στα σεις των εις

σε προσ τρε χον των ^Δ συν τρι ψον μη χα νι ας και κα

τα βα λεθρα σος ^ε των ο πλι ζο με νων α θε ων Πα να

γνε κα τα των δε λων σθ ^ε

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣ᾳ̣ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{ν'} ²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^υ ⁹

Τ ων α γγε λων ο δη η η η μος ^{ν'} ²² κα τε

πλα γη ο ρω ων σε²² ε εν νε ε κροι οις λο γι

σθε ε ε εντα⁹ τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ²²

την ι σχυνκα θε λο ο ον τα²² και συν ε ε αυ

τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα⁶ και εξ⁹

α δθ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι²² ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε⁹ ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος²² προ σε φθε εγ

γε ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις⁹ ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε⁹ ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τθ μνη η μα τος⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Λι ι α αν πρω ι̇ μυ ρο φο ροι ε εδ ρα

μον²² προς το μνη η μα α σθ θρη νο λο γη 8 8 8

σαι⁹ αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος

και ει ει ει ει πε²² θρη ν8 ο ο και ρο ος πε ε παυ

ται μη κλαι ε τε⁹ την α να στα σιν δε α

πο στο λοις ει ει πα τε⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν

ρων ελ θ8 8 8 σαι²² προς το μνη η μα σθ

Σω ω ω ω τερ⁹ ε νη χ8ν το αγ γε ε ε λ8

προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε ν8²² τι με τα α α νε

κρων τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε⁹ ως Θε

ος γαρ ε ξα νε ε ε στη τ8 μνη η μα τος⁹

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι⁹

Προ σκυ ν8 μεν Πα τε ε ε ρα και τον τ8

τῶ Ἰησοῦ ὁ ὄνομα τέλει καὶ αὐτῶ ἁ ἀγιον

Πνεῦμα τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν

μοι ἀποσποῦσιν ἅσυντοῖς Σεερα

φιλι κροάζοντες τοῦ ἁγίου ἁγι

οῦ ἁγίου εὐκυρίου

Καὶ νυν καὶ εἰς τῶν αἰώνων

ἀμην

Ζωοδοτήτης κροσσάτον ἁδάμ

ἀμαρτίας ἐλυτρώσω Παρ

θεεε νεχαρμονην δε τη Εεευαα

ντι λυπης παρεε εσχεσ ρευσαντα ααζω

ηης ιιθυ νε προς ταυ την δε ο εκ

σῶσάρκω θει εἰς θεος καὶ ἀνθρώπος

Αλληλία ἁλληλια ἁλλη

λια ἀδοξασοι θεος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ϑ ι α ^{ν'} ²² Α λλη
 λϑ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο
 ο ο ος ^u ⁹

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος $\text{π}^{\text{η}}$ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ ^u ⁹

T ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
 ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα ^u ⁹ τϑ θα να α
 τϑ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
 ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα ^u ⁹ και εξ α δϑ
 παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^u ⁹

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ ^u ⁹

T ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ^{ν'} ²² ω μα θη
 τρι αι κιο να τε ^u ⁹ ο α ξραπτων εν τω τα φω Α
 γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φοροις ^u ⁹ ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανρω ι μν ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σθ θρη νο λο γσσαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μν υρων

ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ δν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{ν'}₂₂ και Α γι ω Πνευ μα
τι ^u₉

Π ρο σκυ νθ υ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ υ τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^u₉ την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^u₉ Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε ^u₉

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω ναςτων
αι ω νων α μην ^u₉

Ζ ω ο δο ο την τε κθ υ σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^u₉ χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^u₉ ο εκ σθ σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος ^u₉

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη λθ
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^u₉ (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ἰ α A λλη λϑ ἰ α ^{ν'} ₂₂ A λλη
 λϑ ϑ ἰ ἰ α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^χ ₉

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος α'.

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ϑ

Ἀντίφωνον A

E ν τω θλι βε σθαι με ει σα κου σον μου των ο
 δυ νω ων Κυ ρι ε σοι κρα ζω ^π ₉

T οις ε ρη μι κοις α παυ στος ο θει ος πο θος εγ
 γι νε ται ^Δ ₂₂ κοσμου ου σι του μα ται αι ου εκ το ος ^π ₉

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευ
 μα τι ^Δ ₂₂ και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των
 αι ω νων α μην ^Δ ₂₂

A γι ω Πνευμα τι τι μη και δο ξα ωσ περ Πα
 τρι πρε πει α μα και Υι ω ^π ₉ δι α του το α σω μεν

τη τρι α δι μο νο κρα το ρι α π ₉

Ἀντίφωνον Β'

Ε ις τα ο ρητων σων υ ψωσας με νο μων Δ ₂ α ρε

ταις εκ λαμπρον ο Θε ος ι να υ μνω σε π ₉

Δ ε ξι α σου χει ρι λα βων συ Λο γε φυ λα ξον

με φρου ρησον Δ ₂ μη πυρ με φλε ε ξη της α μαρ τι

ας π ₉

Χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι Δ ₂ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην Δ ₂

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις και νου ργει

ται Δ ₂ πα λιν δρο μου σα εις το πρω ω τον π ₉ ι σο σθε

νε ες γαρ ε στι Πα τρι και Λο γω π ₉

Ἀντίφωνον Γ'

Ε πι τοις ει ρη κο σι μοι ο δευ σω μεν εις

τας αυ λα ας του Κυ ρι ι ου Δ ₂ ευ φρανθη μου το πνευ μα

συ γχαι ρει η καρ δι α

Επι οι κον Δα βιδ φο βος με γας ε κει γαρ

θρο νων εκ τε θεν των κρι θη η σον ται α πασαι

αι φυ λαι της γης και γλω σσαι

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Αγι ω Πνευ μα τι τι μην προ σκυ νησιν δο ξαν

και κρα τος ως Πα τρι τε α ξι ον και τω Υι ω ω δει προ

σφε ρειν μο νας γα ρε στιν η Τρι ας τη φυ υ σει αλλ

ου προ σω ποις

Τὸ Προκείμενον.

Νυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι εν

σω τη ρι ω πα ρη σια σομαι εν αυ τω

Στίχος α΄. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

Νυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι εν

σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαι εν αυ τω

Στίχος β'. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

Νυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι εν

Σω τη ρι ω πα ρη σι α α σομαι εν αυ τω ω ω ω

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Δ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 1-12).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ὀρθρου βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνήμα φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον

ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὔρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτάς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφοβῶν δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι

κτισμων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Οτι την α νο μι αν μ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μ ε νω πι ον μ ε στι δι α παν

τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω
θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ιδ ε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ε

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ ε

Ιδ ε ς γ α ρ α λ η η η η
θ ει αν η η η γ α π η η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι
ι ι α ας σϝ ϝ ϝ ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκαν θη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με
να

Α πο ζρεψον το προ σω πον σϝ α πο των α
μαρ τι ων μϝ και πα σας τας α νο μι ας μϝ ε ξα λει
ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μδ

Μη αποριψης με απο τω προσωπεσ και
το Πνευμα στο αγιον μη αντανελης απε

μδ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σ και πνευματι ηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξα νομους τας οδους σ και ασε
βεις επι σε επιστρεψοσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μαγαλλιασεται η γλωσσα μα την
δι και ο συνησ

Κυριε ταχειλη μου ανοιξεις και το
στομαμα ναγγελει την αινεσιν σ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν
ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Θ υ σ ι α τ ω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα
την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ
σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο και τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σμο οσ χος και ε λε ησον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον
ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λειφον το α νο μη μα μθ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

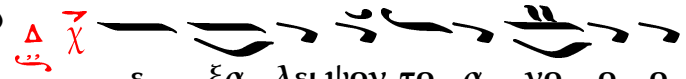
K αι νυν και α α ει και εις τς αι ω ναςτων αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κθ πρε ε

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λειψον το α νο ο ο

 μη μα α μ

 Α να στας ο Ι η σης α πο τ' τα

 α α α α φ' κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ β' τοῦ Ἱεράρχου.

ᾠδὴ α'. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη
 γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς
 Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χόος, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας
 με, χεῖρας διεπέτας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ

φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσία ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· **χαῖρε** ἡ κλιμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· **χαῖρε** ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου,

οὔ ἡ ἀκροστιχὶς κατὰ Ἀλφάβητον,

χωρὶς τῶν Τριαδικῶν καὶ τῶν Θεοτοκίων.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄπορῳ γλώττη καὶ χεῖλεσιν, ἐγκώμιον βραχὺ καὶ παράκλησιν, προσάξαι τῇ σῇ Νικόλαε, ἦκω θεομιμήτῳ ὑπεροχῇ· ἀλλ' ὡς πλουτοδότης, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, ἴλεων δίδου μοι.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βροτὸς ὑπάρχων οὐράνιος, ἰσάγγελος ἐν γῆ πεφανέρωσαι· **χρηῶν** ἀντιλήπτωρ μέγιστος, καὶ καταπονουμένων ἐκδικητής, πάντων θλιβομένων, ἐν κινδύνοις βοηθός, Πάτερ Νικόλαε.

Δόξα.

Γνωρίζει πᾶσα ὑφήλιος, Νικόλαε τρισμακάρο τὰ θαύματα, τῶν σῶν ἀρετῶν τὸ πέλαγος, πένητες τὸν προστάτην, καὶ ὀρφανοί, χῆραι τὸν τροφέα, καὶ τυφλοὶ τὸν ὀδηγόν, πάντες τὸν πρόμαχον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως Λόγον συνείληφας, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Πανάχραντε, καὶ τοῦτον σαρκὶ γεγέννηκας, μείνασα μετὰ τόκον ὥσπερ τὸ πρίν· τοῦτον ὡς Υἱόν σου, καὶ Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἀεὶ ἰκέτευε.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

ᾠχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεός μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ηὐδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἡμφίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ γ΄.

ᾠχος α΄. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέλτον ἐν καρδίᾳ, κεκτημένος θεόφρον πολλῶν ἀρετῶν, ἐγγεγραμμένην ἀθανάτῳ, καὶ ἀχράντῳ δακτύλῳ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Νικόλαε, ὑπὲρ κηρίον καὶ μέλι γλυκύ, στάζεις ἐν τοῖς λόγοις σου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔδειξεν ἡ χάρις, ἐπὶ σὲ παραδόξως τὰ θαύματα· ἡ φαιδρὰ γὰρ σοῦ πολιτεία, ᾧ Νικόλαε ὄντως, χρυσοῦ παντὸς τηλαυγέστερον, ὑπεραστράπτει καὶ λάμπει ψυχαῖς, αἴγλη θείου Πνεύματος.

Δόξα.

Ζῆς καὶ μετὰ πότμον, ἐν ὀνείροις σαφῶς ὀπτανόμενος, καὶ νεανίας ἐκ θανάτου, παραδόξως λυτροῦσαι, βοῶν ἐμφανῶς τῷ ἄνακτι· Μὴ ἀδικήσης τοὺς ἄνδρας ἐπεὶ, φθόνῳ διεβλήθησαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νέμοις Θεοτόκε, σωτηρίας ἐλπίδα τοῖς δούλοις σου, καὶ ἐν ἀνάγκαις καὶ κινδύνοις, ταχυδρόμοις πρεσβείαις, φρουρεῖν βοηθεῖν παράστηθι· σὺ γὰρ τὸ κλέος ἡμῶν τῶν πιστῶν, πέλεις Θεονύμφευτε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος α΄. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεόν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἄδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρομένη, χαίρει κράζουσα· *Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστέ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠυδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι.* Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου, ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ποταμὸν ἰαμάτων ὑπερχειλῆ, καὶ πηγὴν σε θαυμάτων ἀνελλιπῆ, ἔδειξε Νικόλαε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος· οἱ γὰρ βαρεῖαις νόσοις, πικρῶς πιεζόμενοι, καὶ συμφοραῖς τοῦ βίου, δεινῶς ἐταζόμενοι, πάσης ἀθυμίας, ἀκεσώδυνον ὄντως, εὐρίσκουσι φάρμακον, τὴν θερμὴν σου ἀντίληψιν· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Κτίστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε· Ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε Ἄγνη, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι πάντα, ὅσα θέλεις Πανύμνητε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱεουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιασθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Ἀνυμνήσωμεν νῦν τὸν Ἱεράρχην ἄσμασι, τὸν ἐν Μύροις λαοὶ ποιμένα καὶ διδάσκαλον, ἵνα ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ἐλλαμφθῶμεν· ἰδοὺ γὰρ ὤφθη ὄλος καθάρσιος, ἀκήρατος πνεύματι, Χριστῷ προσάγων θυσίαν ἄμωμον, τὴν εἰλικρινῆ καὶ

Θεῶ εὐπρόσδεκτον, ὡς Ἱερεὺς κεκαθαρμένος τῇ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκί· ὅθεν ὑπάρχει ἀληθῶς τῆς Ἐκκλησίας προστάτης, καὶ ὑπέρμαχος ταύτης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ καὶ ὁμολογητοῦ, ἐνὸς τῶν τῆς Πατέρων τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. (†330)

Στίχ. Ὁ Νικόλαος, πρέσβυς ὢν ἐν γῆ μέγας,
Καὶ γῆς ἀποστάς, εἰς τὸ πρεσβεύειν ζέει.

Ἐκτῆ Νικόλεώ γε φάνη βιότιοιο τελευτή.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν τυράννων, πρότερον τῇ μοναδικῇ πολιτείᾳ διαπρέφας· εἶτα, δι' ὑπερβάλλουσαν ἀρετὴν, τὴν Ἀρχιερωσύνην ἐδέξατο. Ἐπεὶ δὲ τὰ χριστιανῶν ἦν πρεσβεύων καὶ τὴν εὐσέβειαν κηρύττων ἐλευθέρᾳ φωνῇ, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων τῆς Πόλεως, καὶ πληγαῖς καὶ στρεβλώσεσι παρ' αὐτῶν ὑποβληθείς, τῇ εἰρκτῇ ἐναπορρίπτεται μετὰ καὶ ἄλλων χριστιανῶν. Τοῦ δὲ μεγάλου καὶ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου τὴν Βασιλείαν τῶν Ῥωμαίων ψήφῳ Θεοῦ ὑποζωσαμένου, ἀφίενται οἱ κατάκλειστοι τῶν δεσμῶν· μεθ' ὧν καὶ ὁ μέγας Νικόλαος ἀφεθείς, τὰ Μύρα κατέλαβεν. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ἡ ἐν Νικαίᾳ πρώτη Σύνοδος συναθροίζεται ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἧς μέλος καὶ ὁ θαυμαστὸς Νικόλαος γίνεται.

Οὗτος πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἐποίησε θαύματα, ὡς ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δημοῖ· διέσωσε δὲ καὶ συκοφαντηθέντας ἄνδρας τρεῖς, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν. Ὡς γὰρ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἔμελλον οὗτοι ἀποτέμεσθαι, ἐν φυλακῇ ὄντες, ἔμαθον, τὸν Ἅγιον εἰς βοήθειαν ἐπεκαλέσαντο, ὑπομνήσαντες αὐτῷ καὶ ὧν ἐποίησεν ἄλλων εὐεργεσιῶν, καὶ ὅπως τρεῖς ἄνδρας ἐν τῇ Λυκίᾳ ἀναιρεῖσθαι μέλλοντας διεσώσατο. Τοιγαροῦν ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν καὶ θερμὸς εἰς ἀντίληψιν, ὁ ἅγιος, φημί, Νικόλαος, ὀπτάνεται ὄναρ τῷ βασιλεῖ καὶ τῷ ἐπάρχῳ· καὶ τὸν μὲν ἐπιτιμᾷ διὰ τὴν πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τοὺς ἄνδρας διαβολήν· τὸν δὲ βασιλέα ἀναδιδάσκει, καὶ ὑπομιμνήσκει, ὡς ἀνεύθυνοί εἰσι, καὶ διὰ φθόνον τῷ τῆς καθοσιώσεως ἐγκλήματι ὑπεβλήθησαν· ὅθεν αὐτοὺς λυτροῦται τῆς ἐπικειμένης ἀνάγκης. Πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἕτερα πλεῖστα τεράστια ἐκτελέσας, καὶ ἱερῶς τὸν ὀρθόδοξον ποιμάνας λαόν, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐληλακῶς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν· οὐδὲ μετὰ τὸ τέλος τοῦ ποιμνίου ἐπιλαθόμενος, ἀλλὰ καθ' ἐκάστην, ὡς εἰπεῖν, ἡμέραν τὰς εὐεργεσίας αὐτοῦ τοῖς δεομένοις ἐπιδαφιευόμενος καὶ κινδύνων παντοίων καὶ περιστάσεων ῥυόμενος.

Καὶ νῦν δέ, ὡς τότε, ὁ αὐτὸς Θεὸς δι' αὐτοῦ πλεῖστα θαύματα ἐνεργεῖ· καὶ οἱ ἐκ πίστεως ἀδιστάκτως ἀξαιτούμενοι, οὐκ ὀλίγα ταῦτα, ἀλλὰ καὶ μείζονα, καὶ οὕτως ἔχοντα θαυματουργήματα λαμβάνουσιν· ὥσπερ καὶ νῦν τοιοῦτόν τι γέγονε παρὰ τοῦ τρισμάκαρος Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου.

Ἄνῆρ γάρ τις εὐλαβῆς ἦν ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐν Χριστῷ πιστός, καὶ τὸν ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Νικόλαον ὑπερβαλλόντως φιλῶν καὶ φιλούμενος ὑπ' αὐτοῦ. Οὗτός ποτε πρὸς ἑτέραν χώραν διὰ πλοῦς ἀφικέσθαι βουλούμενος, δουλείας αὐτὸν ἀναγκαίως κατεπειγούσης, ἀπελθὼν ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Ἁγίου, προσηύξατο κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ· καὶ τοὺς οἰκείους προσγενεῖς τε καὶ φίλους ἀσπασάμενος, ἐπέβη τῷ πλοίῳ. Περὶ δὲ ὥραν ἐνάτην τῆς νυκτὸς

ἀνέστησαν μεταβαλεῖν τὰ ἰστία, ἐτέρου ἀνέμου πνεύσαντος· συνανέστη δὲ καὶ ὁ εὐλαβέστατος οὗτος ἀνὴρ πρὸς χρεῖαν ὕδατος. Ἀσχολουμένων δὲ πάντων πρὸς τὴν τῶν ἰστιῶν μεταβολήν, συμποδισθεῖς, οἷα φιλεῖ συμβαίνειν, ἀπερῶριφθῆναι εἰς τὸ πέλαγος κατὰ τὸ μέσον τῆς θαλάσσης. Κάκεινοι μὲν, σκοτίας οὕσης καὶ τοῦ πνεύματος σφοδροτέρως ἐπὶ τὰ πρόσω βιάζοντες, μὴ δυνάμενοί τι διαπράξασθαι, τὸν τοῦ ἀνδρὸς ἀπωδύροντο πικρότατον θάνατον. Ὁ δὲ γε, μεθ' ὧν ἐνεδέδυτο ἀπορῶριφθῆναι τῇ θαλάσῃ καὶ γενομένων τούτων πληρεστάτων τοῖς ὕδασι, εἰς τὸν πυθμένα τοῦ πελάγους καταποντισθεῖς, Ἄγιε Νικόλαε, βοήθει μοι, εἶπεν. Ἐπὶ πολὺ δὲ τὴν φωνὴν ἀνακράζοντος, ὦ τοῦ θαύματος! ὡς ἀκατανόητα τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε! εὐρέθη μέσον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δοκῶν ἐν τῷ βυθῷ ἐστάναι. Οἱ δὲ γειτονοῦντες, τῶν φωνῶν ὡς ἤσθοντο, ἀνέστησαν· ὡσαύτως καὶ οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ φῶτα ἀνάψαντες, συνελθόντες καὶ οἱ ἔξωθεν γειτονοῦντες, εἶδον αὐτὸν μέσον τῆς οἰκίας ἐστῶτα καὶ κράζοντα· καὶ τοὺς χιτῶνας, οὓς ἐνεδέδυτο ἐν τῇ θαλάσῃ, θαλάσσιον καταρρέοντα ὕδωρ· καὶ ἐνεοὶ γεγονότες, ἐξέστησάν τε καὶ ἔφριξαν.

Ὁ δὲ· ὦ ἀδελφοί, τί ἐστὶ τὸ ὀρώμενον; ἐγὼ γὰρ οἶδα ἀκριβῶς, ὅτι πάντα ὑμᾶς ὄψε, ἐνάτη ὥρα ἀσπασάμενος, τῷ πλοίῳ ἐμβὰς ἀπέπλευσα· καὶ αἰσίου ἀνέμου πνεύσαντος, ἐφ' ἱκανὸν τὸν πλοῦν διηλύσαμεν. Περὶ δὲ δευτέραν φυλακὴν τῆς νυκτός, ἢ καὶ τρίτην, ἐν τῷ πλοίῳ σταθεῖς διὰ τὸ λαβεῖν ὕδωρ, συμποδισθεῖς ὑπὸ τῶν ναυτῶν, ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπερῶριφθῆναι, καὶ εἰς βοήθειαν τὸν ἅγιον Νικόλαον ἐπεκαλούμην· ποῦ δὲ νῦν εἰμὶ ἀγνοῶ· ὑμεῖς εἶπατέ μοι, ὅτι ἐξεστηκώς εἰμι καὶ ἄλλος ἐξ ἄλλου γέγονα.

Οἱ δὲ, τῶν εἰρημένων νουνεχῶς ἀκροασάμενοι, τό τε θαλάσσιον ὕδωρ καταρρέον ἐκ τῶν χιτῶνων ὀρώντες, ἐξεπλάγησαν, ἐννοοῦντες τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος. Καὶ σὺν αὐτῷ χαίροντες ὁμοῦ καὶ δακρύνοντες, ἐπὶ πολὺ τό, Κύριε ἐλέησον, ἔκραζον. Εἶθ' οὕτως ἀποδυσάμενος καὶ ἕτερα ἀμφιασάμενος, τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου κατέλαβε καὶ τὸ λοιπὸν τῆς νυκτός ἐκείσε διεβίβασε, προσπίπτων μετὰ δακρῦων, ἐκλιπαρῶν, ἀντιβολῶν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν μετ' ἐκπλήξεως ἀπεδίδου. Ὁρθροῦ δὲ ἤδη φθάσαντος καὶ τοῦ συνήθους λαοῦ συναθροισθέντος, τὸ θαῦμα πᾶσι κατάδηλον γέγονεν. Ὡς οὖν ἅπαντες τῶν ἡδυπνῶν ἐκείνων ἀρωμάτων ἐνεπλήσθησαν, τῶν εἰς εὐχαριστίαν τοῦ ἁγίου Νικολάου παρὰ τοῦ ἀνδρὸς προσαχθέντων, ὀλόφωτον δὲ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἐωρακότες, ἐπυθάνοντο, τίς ἢ αἰτία τοῦ δράματος. Καὶ μαθόντες ἐξέστησαν, τὸν Θεὸν δοξάζοντες καὶ τὸν Ἅγιον εὐφημοῦντες.

Τὸ ἐξαισίον τοίνυν τοῦτο καὶ ὑπερφυῆς ὄντως μεγαλεῖον, εἰς πᾶσαν τὴν Κωνσταντίνου Μεγαλόπολιν διαδραμόν, εἰς ὧτά τε τοῦ κρατοῦντος τότε βασιλέως φθάσαν καὶ τοῦ τὴν Μεγάλην τότε Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ τῷ ἀρχιερατικῷ θρόνῳ κοσμοῦντος, ἐπὶ συνεδρίου ἀνέπεισε τὸν ἄνδρα καλέσασθαι. Παραστάντος οὖν τούτου καὶ ἐπὶ παρῶρησιν πολλῶν συνελθόντων διηγησαμένου, ὅπως καὶ τίνα τρόπον αὐτῷ τὸ ἐξαισίον καὶ ὄντως ἀκατανόητον τοῦτο τερατούργημα γέγονεν, ἅπαντες ἐξεβόησαν· Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασιῶν σου! Λιτὴν δὲ καὶ ἀγρυπνίαν διαλαλήσαντες, καὶ πανδημεὶ συναθροισθέντες, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου ἀπήεσαν, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν, καὶ τῷ πιστῷ αὐτοῦ θεράποντι τὴν εὐχαριστίαν ἀπονέμοντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφίλου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, τοῦ ἀπολογητοῦ. (†185)

Στίχ. Ἐν σοφίᾳ ἴθυνας Ἀντιοχείας ποιμνην,
Ὡς κλεινὸς Ἐπίσκοπος, Θεόφιλε παμμάκαρ.
Ὁ Θεόφιλος πολλοὺς τῷ Θεοῦ φίλους,
Ἦγαγε σοφὸς ποιμὴν Ἀντιοχείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νίσερ, τοῦ κατὰ τὸν διωγμὸν τοῦ Διοκλητιανοῦ τὴν καλὴν ὁμολογίαν δόντος καὶ πυρὶ τελειωθέντος. (~†286-305)

Στίχ. Νίσερ κατεφρόνησε σαρκὸς αἰκίας,
Καὶ τὸν πῦρ πνέοντα πυρὶ καταφλέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀσέλλης (Asella), τῆς ἐν Ῥώμῃ. (†406)

Αὕτη, κατὰ τὸν ὄσιον Ἱερώνυμον, ὑπῆρξεν εὐλογημένη ἐκ κοιλίας μητρὸς. Ἐμόνασε ἐν Ῥώμῃ εἰς ἡλικίαν δέκα ἐτῶν, καὶ διῆγε βίον μακρόν, ἐν νηστείᾳ καὶ προσευχῇ· κατέστη δὲ ἡγουμένη, μήτηρ πολλῶν παρθένων, κληθεῖσα καὶ «ἄνθος Κυρίου».

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἱεραποστόλων Αὐξιλίου (Auxilius), Ἰσσερνίνου (Isserninus) καὶ Σεκουνδίνου (Secundinus), συνεργατῶν τοῦ ἁγίου Πατρικίου εἰς τὸν φωτισμὸν τῆς Ἰρλανδίας. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Διονυσίας, Δατίβης (Dativa), Λεοντίας, Τερτίου, Αἰμιλιανοῦ, Βονιφατίου, Μαγιωρικῶ (Majoricus), καὶ Σέρβου (Servus), ἀθλησάντων ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ ὑπὸ τοῦ Οὐννερίχου (Hunneric), ἄρειανου Βανδάλου βασιλέως. (~†484)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀβρααμίου, ἐπισκόπου Κρατείας τῆς Βιθυνίας. (†557)

Στίχ. Τοῦ Πύργου σε Μονὴ Ἀβραάμιε γεραίρει,
καὶ Κρατεία τοὺς πολλοὺς ἐπικροτεῖ σου ἄθλους.

Χριστοῦ ἐκράτυνε δόγμα διφυΐας,
Ἀβράμιος ἐπίσκοπος ὁ Κρατείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Γερτρούδης (Gertrude) τῆς Γεροντίσσης, κτιτορίσσης καὶ ἀ' ἡγουμένης τοῦ κοινοβίου Χαμάης (Hamaye) πλησίον τοῦ Δουακοῦ (Duacum, Douai), ἐν βορείῳ Γαλλίᾳ. (†649)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου, μητροπολίτου Κιέβου καὶ Βλαδιμήρ, τοῦ καταπολεμήσαντος τὴν ἐν Λυῶν μετὰ τῶν Παπικῶν ψευδοένωσιν (1274) καὶ ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος. (†1305)

Τὸ δὲ τίμιον σκῆνος αὐτοῦ διατηρεῖται ἀλώβητον ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τοῦ Βλαδιμήρ.

Στίχ. Τῶν Λατίνων τὴν ψευδῆ ἔνωσιν διελέγξας,
Πίστιν ὀρθὴν ἐκράτυνεν ὁ Μάξιμος Κιέβου.

Μέγας ἐν πᾶσιν ὁ Μάξιμος Κιέβου,
Μέγας ἐδείχθη ἀφθαρσία λειψάνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Νεομάρτυρος Νικολάου, τοῦ Καραμάνου, ἐν Σμύρνῃ μαρτυρήσαντος. (†1657)

Στίχ. Ἐμαρτύρησας ὡσπερ ἠρνήσω πάλαι·

Ὅθεν στέφανον, Νικόλαε, λαμβάνεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην εὐγνώμονα ἐπιτελοῦμεν φοβεραῶς τινος ἀπειλῆς σεισοῦ, μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν καὶ διασώσεως τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ.

Στίχ. Κὰν βλέμμα θεῖον ὑπόθεν θυμοῦ γέμον,

Ποιῆ τρέμειν γῆν, εὐμενὲς ταχὺ βλέπει.

Ἔσεισας, ἀλλ' ἔσωσας αὖθις γῆν Λόγε.

Τῆς σῆς γὰρ ὀργῆς οἰκτὸς ἐστὶ τὸ πλεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου Περάτζε, τοῦ Γεωργιανοῦ, τοῦ ἐν Ἄουσβιτς τελειωθέντος. (†1942)

Στίχ. Χριστὸν μιμηθεὶς τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα,

Τίθησι Γρηγόριος ψυχὴν ἐκθύμως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος ♯ Πα ρ

ὠδὴ α'

Χ ρι ζος γε ννα ται δο ξα σα τε Χρι ζος εξ υ ρα
νων α πα ντη σα τε Χρι ζο ος ε πι γης υ ψω
θη τε α σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η
και εν ευ φρο συ υ νη α νυ μνη σα τε λα οι
ο τι δε δο ο ξα α ζαι

ὠδὴ γ'

Τ ω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν

τι αρ ρε ευζωσ Υι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε
νσ σαρ κω θε ντι α σπο ρως Χρι στω ω τω Θε
ω βο η σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρας
η μων α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

Ραβδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και ανθος εξ αυ
της Χρι σε εκ της Παρ θε νσ α νε ε βλα ση σας
εξ ο ρος ο αι νε τος κα τα σκι ου δα σε ος
ηλ θες σαρκω θεις εξ α πει ραν δος ο α υ λος
και Θε ος δο ξα τη δυ να μει σα Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ε'

Ηε ος ων ει ρη νης Πα τηρ οι κτιο μων της
με γα λησ βλ η ης σ τον αγ γε λον ει ρη νην πα
ρε ε χο με νον α πε ςει λας η μιν ο θεν
θε ο γνω σι ας προς φως ο δη γη η θεν τες εκ
νυ κτος ορ θρι ζοντες δο ξο λο γσ μεν σε φι λα αν

θρωω πε

ὠδὴ ς'

Σ πλαγχων I ω ναν εμ βρου ον α α πη με σεν
 ε να λι ος θηρ οι ον ε δε ε ξα α το τη
 Παρ θε νω δε ε νοι κη σας ο Λο γος και σα αρ κα
 λα βων δι ε λη λυ θε φυ λα ξας α δι αφ θο
 ρον η ης γαρ εχ υ πε ση ρευ σε ως την τε κε
 σανκα τεσ χεν α πη η μα αν τον

ὠδὴ ζ'

Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ
 σε βης προ σαγ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ
 ρο ος α πει λην εκ ε ε πτο η θη σαν αλλ εν με
 σω της φλο γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα
 τε ρων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ

ει κο νι σε κά μι νος τυ πον ου γαρ ς ε δε ξα
 το φλε γει νε ς ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος
 Παρ θε νϵ ην υ πε ε δη νη δυν δι ο ο α νυμ
 νϵν τε ς α α να με λψω μεν ευ λο γει τω η κτι σι ς
 πα α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψω τω ει ς
 παν τα ς τϵ ς αι ω να α α ς
 * * *

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϵ βι μ και εν δο
 ξο τε ραν α συ γ κρι ι τω ς των Σε ρα φει μ την α δι
 α φθο ρω ς Θε ον Λο γον τε κϵ ς σαν την ον τω ς
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο με ν

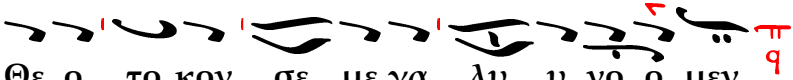
2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϵ βι μ και εν δο
 ξο τε ραν α συ γ κρι ι τω ς των Σε ρα φει μ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

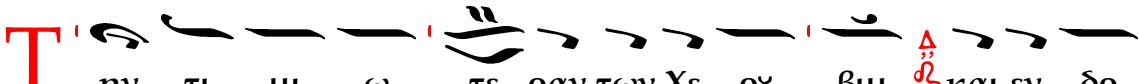

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
 καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
 Αὐτόν.

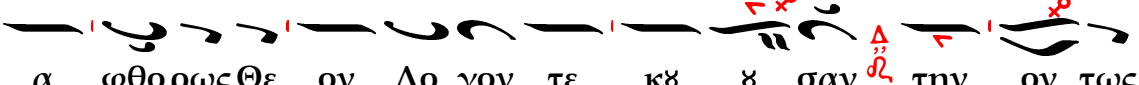

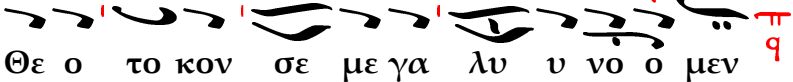
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

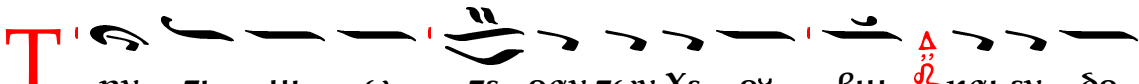

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσχόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

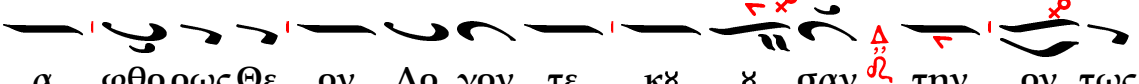

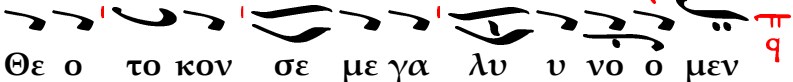
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

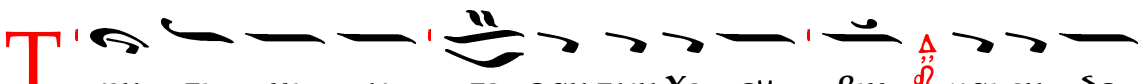

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

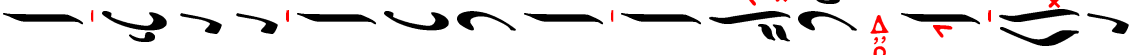

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

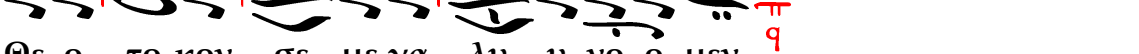

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορωσθε ον Λο γον τε κϷ ς σαν την ον τωσ

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϷ βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορωσθε ον Λο γον τε κϷ ς σαν την ον τωσ

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὥδη θ'

M ε γα λυ νον ψυ υ χη η μϷ ς ς την τι

 μι ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω

 ςρατευ μα των

M υ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δοξον

 ου ρα νον το σπη λαιον θρονον χε ρϷ βι κον την

 Πααθ θε νον την φα ατηνη χω ρι ι ον εν ω ω

α νε κλι θη ο α χω ρη τος Χρι σο ος ο
 Θε ος ον α νυ μνεντες με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς.

Με γα α λυ νον ψυ υ χη η η μϝ ϝ
 τη ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν
 δο ο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω ςρα
 τε ευ μα α α α των

Μυ ςη η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε νον ο
 ρω ω και αι πα ρα α δο ο ξον ου ρα
 νον το ο ο σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο
 νον χε ρϝ ϝ ϝ ϝ βι ι κον την Πα αρ θε ε ε
 νον την φα ατ νην χω ρι ι ι ον εν
 ω ω ω ω α νε κλι ι θη ο ο α χω ρη τος
 Χρι ι σο ο ος ο Θε ε ος ον α νυ μνϝ
 ντες με γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε εν

* την φα ατ νη η η ην χω ω ρι ι ι ον εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Δ'.

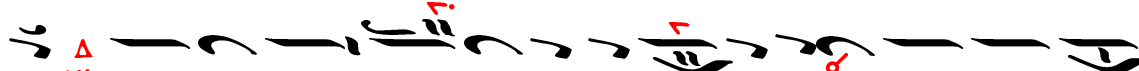

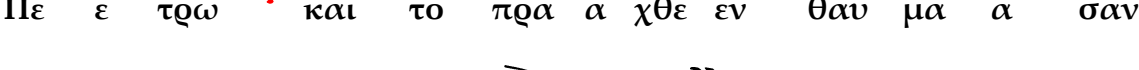
Ἦχος Βου-θ

T αις α ρε ται αις α στρα α ψαν τες ι δω

μεν ε ε πι στα αν τας εν ζω η φο ο ρω

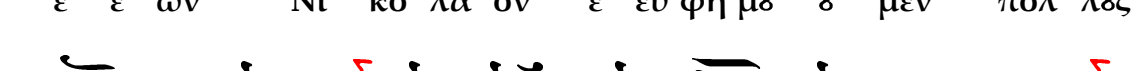
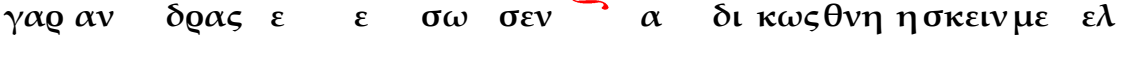

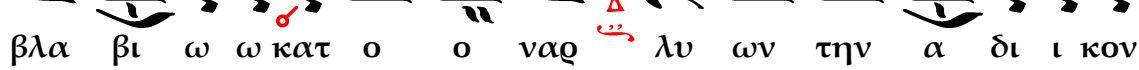
μνη η μα τι αν δρας εν α α στρα πτδ σαις ε

σθη σε σι Μυ υ ρο φο ο ροις κλι νδ σαις εις γην

 ο ο ο ψιν τϷ ου ρα α νϷ Ϸ δε σπο ο ζον

 τος ε γερ σιν δι ι δαχθω ω μεν και προς ζω η

 η η η ην εν μνη μει ω δρα μω μεν συ υν τω

 Πε ε τρω και το πρα α χθε εν θαυ μα α σαν

 τες μει νωμεν Χρι στον βλε ε ε ψαι

Καὶ τοῦ Μηναίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ

Tον με γαν Α αρ χι ποι οι με να και Ι ε

 ρα αρ χην α α παν τες τον προ ε δρον των Μυ ρε

 ε ε ων Νι κο λα ον ε ευ φη μϷ μεν πολ λης

 γαρ αν δρας ε ε σω σεν α δι κως θνη η σκειν με ελ

 λον τας και βα σι λει ο πτα α νε ται συν Α

 βλα βι ω ω κατ ο ο ναρ λυ ων την α δι ι κον

 ψη η φον

Ὅμοιον.

Mε γα λως σε ε Ε δο ο ξα σεν εν θαυ μα

 σι ιν ο Κυ υ ρι ος και ζων τα και με τα τε

ε ε λος Νι κο λα ε Ι ι ε ρα αρ χα τις γαρ εκ
πο θς πι ι στε ως μονον ε πε ε κα λε ε σα
το το α γι ον σς ο ο νο μα και εκ ευ θυς
ει ει ση κς ς σθη θερ μον προ ο στα τη ην ευ ρω ων
σε

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σ ο φι αν ε ε νυ πο ο στα τον και Λο γον
υ υ πε ρς ς σι ον και ι α τρον τω ων α πα
α αν των Χρι στον τε κς σα α Παρ θε ε νε τα
ελ κη και αι τα τρα αυ μα τα της ψυ χης μς ς θε
ρα α πευ σον τα χα λε πα α και χρο ο νι α και
της καρ δι α ας μς πα αυ σον τας α προ πεις ε εν
θυ μη η σεις

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις Σοι προε ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε

λοι οι οι α α αυτου αι νει ει ει τε α αυ τον

πασαι αι δυ να α α μεις α αυτου ου Σοι προε ε ε

πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγραπτον δοξα

αυ τη ε σται πασι τοις οσι ι οις α α αυ

τ8

Υ μνου μεν σου Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα

α α θος και δο ξα ζο μεν σου τη ην α να α

α α στα α α α σιν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι της δυ να με ε ε ως α α αυ

τ8

Ο σταυ ρον υ πο μει ει ει νας και τον θα
να τον κα ταρ γη η σας και α να στας ε εκ των νε ε ε
κρων ει ρη νευσον η μων την ζω ην Κυ ρι ι ε

ως μο νος παν το δυ υ υ υ να α α α μος

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αινείτε

αὐτὸν κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ

νης α α αυ τς

Ο τον Α δηνσκυ λε ευσας και τον αν θρω πον α να
στη σας τη α να στα α σει ει σου Χρι ι στε α ξι
ω σον η μας εν κα θα ρα α κα αρ δι ι α υ

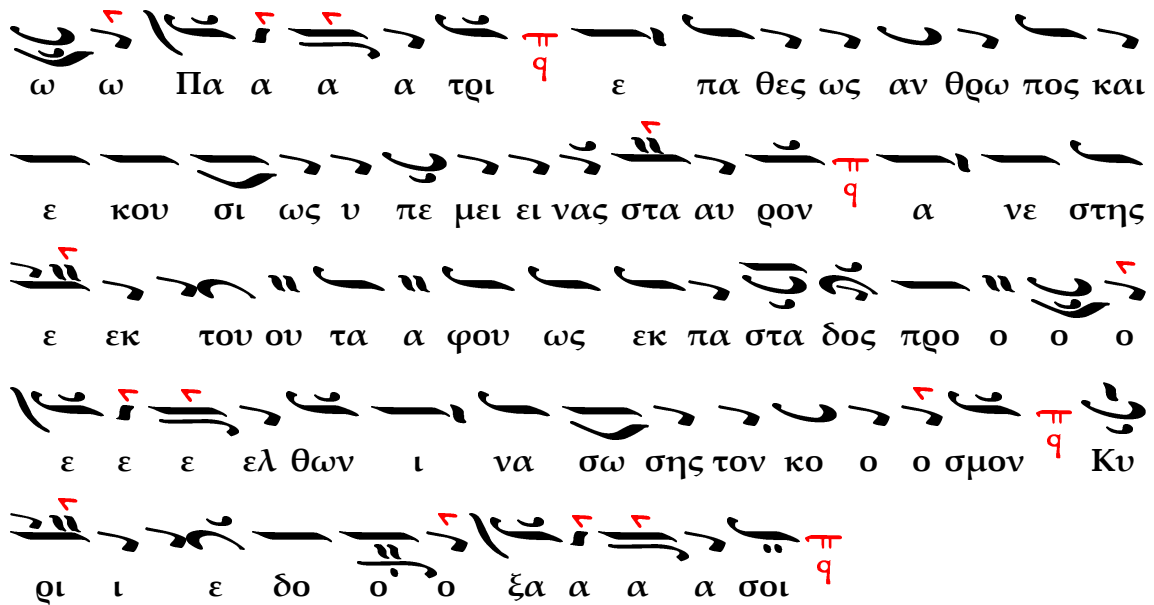
μνειν και δο ξα α α α ζει ει ει ειν σε

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αινείτε αὐτὸν
εν

ψαλ τη ρι ι ω και κι θα α α α ρα

Τ ην θε ο πρε πη σου συγκα τα βα σιν δο ξα ζο ν
τες υ μνου μεν σε Χρι ι στε ε τε χθης ε

εκ Πα αρ θε ε νου και α χω ριστος υ πηρ χες τω ω

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη περιπτάμενος, ὡς νεοττὸς τῆς ἄνω, καλιᾶς τῶν Ἀγγέλων, Νικόλαε τρισμάκαρ κράζεις ἀεὶ, πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ λυτροῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου.

Στίχ. ς΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῆς ἱερᾶς διπλοῖδος τὴν ὠραιότητα, ταῖς πρακτικαῖς εἰργάσω, ἀρεταῖς λαμπροτέραν, Πάτερ θεοφόρε· ὅθεν ἡμῖν, ἱερουργεῖς τὰ τεράστια, τῶν ἀοιδίμων θαυμάτων ἱερουργέ, τῶν δεινῶν ἡμᾶς λυτρούμενος.

Στίχ. ζ΄. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη περιερχόμενος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην, κατενόησας δόξαν, Ἅγιε ἀγίων· ὅθεν ἡμῖν, τὰ οὐράνια λόγια, τῶν ἀειζῶων ἐκείνων θεωριῶν, ἀναγγέλλεις Ἱερώτατε.

Στίχ. η΄. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὀσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ὡς ἐν ὄνειρῳ ἐπέστης τῷ εὐσεβεῖ βασιλεῖ, καὶ τοὺς δεσμώτας Πάτερ, ἐκ θανάτου ἐρρύσω, πρέσβευε ἀπαύστως, ὅπως καὶ νῦν, ταῖς εὐχαῖς σου ῥυσθείημεν, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ ὀδυνῶν, οἱ ἀξίως εὐφημοῦντές σε.

Δόξα. Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος Πάσα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι

Πα α α λ πι ι ι ι ι σω ω ω μεν εν σα
α λ πι γ γι ι ι α σμα α α τω ω ν σκι ω τη σω μεν ε ο ρ

τι ι α και χο ρευ σω μεν α γα λ λο ο ο με ε ε
ε νοι τη ε τη σι ω πα νη η γυ υ υ ρει του ου

θε ε ο φο ο ο ο ο ρου ου πα α α τρος

Κε βα σι λεις και αρ χο ο ν τες συν τρε χε ε ε τω ω ω

Πα ω σαν και τον δι ο νει ρου φρι κτης ε πι ι στα α

Δι Πα σι ι ας βα σι λε ε α πει θο ο ν τα α ναι τι ους

κρα του με νου ους τρεις α πο λυ σαι στρα τη λα τας

α α νυ υ μνει ει ει ει ει τω ω ω σαν ποι

με νες και δι δα σκα α λοι τον του κα λου ου ποι οι με

Πα ε νος ο μο ζη λο ο ν ποι οι με ε να σου νελ

σου ταις ι ι κε σι ιαις σου

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τς εκ σς
σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε εκρω
ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πα ρ

ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι στοις
Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο

κι α ^π₉

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ₂ προ σκυ νου μεν

σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^π₂₂ δι α

την με γα λην σου δο ξαν ^π₉

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερ πα ντο κρα α τος ^Δ₂ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες ^Δ₂

Ι η σου Χρι στε και α γι ον πνε ευ μα ^π₉

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα ρ τι ι αν

του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μα ρ τι ας του κο ο σμ ^π₉

Π ρος δε ξαι την δε η σιν η μων ^Δ₂ ο κα θη με νος

εκ δε ξι ωων του Πα τρος και ε λε η σον η μας ^π₉

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος ^Δ₂ Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

Α μην ^π₉

Κ α θ ε κ α α σ τ η ν η μ ε ρ α ν ε υ λ ο γ η σ ω σ ε και
αι ν ε ε σω τ ο ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και
εις τον αι ω να του αι ω ν ος

Κ α τ α ξ ι ι ω σ ο ν Κυ ρ ι ε εν τ η η με ρ α
ταυ τ η α να μα ρ τη τους φυ λα χ θ η η ν αι η μα ας

Ε υ λ ο γ η τ ος ει Κυ ρ ι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρ ω ν η μ ω ν και αι ν ε τ ο ο ο ν και δε δο ξ α
σ με ε ν ο ν τ ο ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη
ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρ ι ε το ε λε ος σου ε φ η μας
κα θα πε ρ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λ ο γ η τ ος ει ει Κυ ρ ι ε ε ε ε ε ε δι
δα ξ ο ν με τα δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρ ι ε κα τα φυ γ η ε γε ν η η θ ης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γ ω ει πα Κυ ρ ι ε ε λε η
σον με ι ασαιτην ψυ χ η η ν μου ο τι η μα ρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος

Ι σχυ ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η

μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν. $\bar{\chi}$

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α α α

γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α α γι ο

ος Α α θα α να α α τος ε ε λε ε η σο

ον η η η μα α α ας

Σ η με ρονσω τη ρι α τω κοσμω γε γο νεν α

σω μεν τω α να στα ντι εκ τα φου και αρ χη γω ω της ζω

ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να

τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε λε ε

ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^β γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^π ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^β γ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον ^ν ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^β γ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

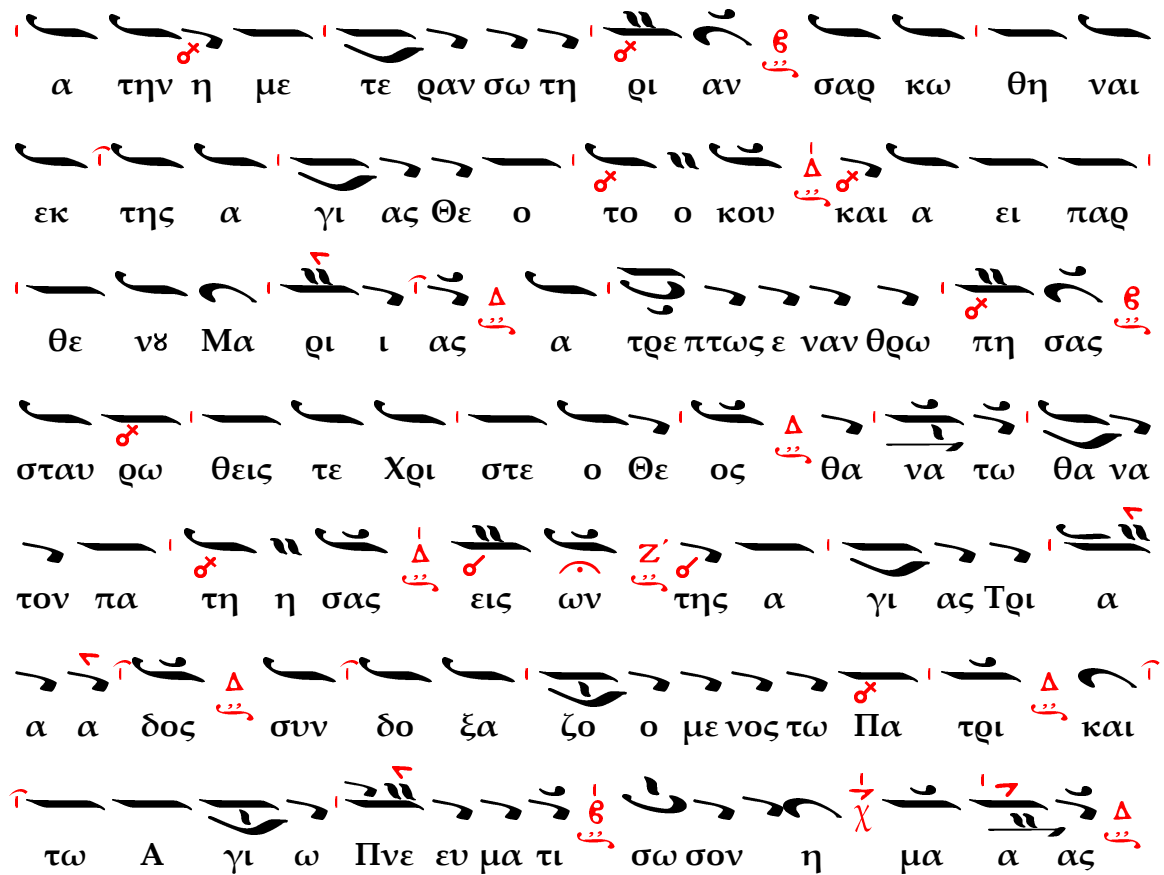
Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

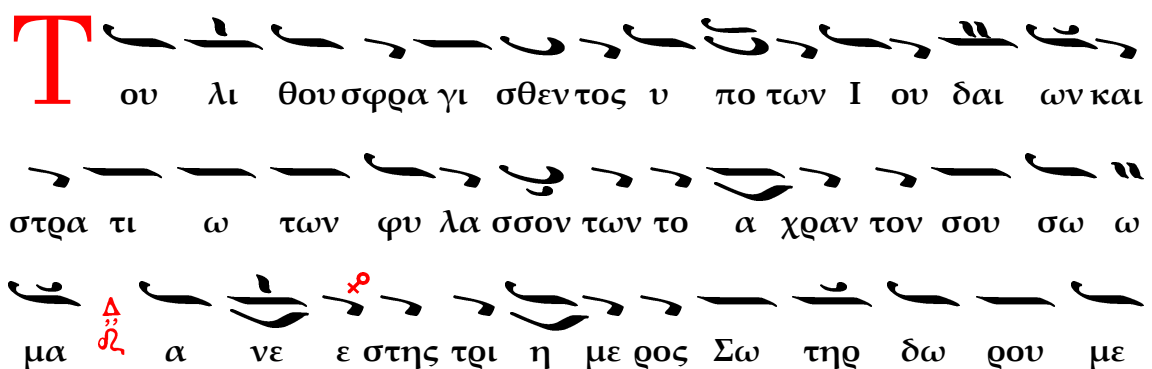
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

μα ^Δ α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με
νος τω κο σμωτηνζωην δι α του το αι δυ να α
μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα ^π
δο ο ξα τη α να στα σεισου Χρι στε δο ο ξα τη βα
σι λει α σου ^Δ δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε φι
λα αν θρωω πε ^π

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος ^ζ Δι - ς

Κ α νο να πι στε ως και ει κο να προ ο τη τος ^ε
ε γκρα τει ας δι δα σκα λον α νε δει ξε σε τη ποι οι
μνησου ^Δ η των πραγ μα των α λη θει α ^ε δι α του το
ε κτη σω τη τα πει νω σει τα υ ψη λα ^Δ τη πτω
χει α τα πλσ σι α ^ε πα τερ Ι ε ρα ρ χα Νι κο λα ε ^Δ
πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ^Δ σω θη ναι τας ψυ χας η
μων ^ε

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

ᾠχος πλ. Γα ρ

Α γι οἱ Ἀ ναρ γυ ροῖ και αι θα αυ μα του ρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.

(ἀπὸ κοστ' Νοεμβρίου ἕως κδ' Δεκεμβρίου πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος Πα ρ

Η Παρ θε ε νος ση με ρον τον προ αι
ω νι ον Λο ο ο ο γον εν σπη
λαι αι ω ερ χε ται α πο τε κειν α πορ
ρη η η η τως χο ρευ ε η οι κς με ε
ε ε νη ακ τι σθει ει σα δο ξα σον με
τα Α γγε ε ε ε λων και των ποι με ε νων
βλ η θεν τα ε πο φθη η η ναι παι δι ον νε
ον τον προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

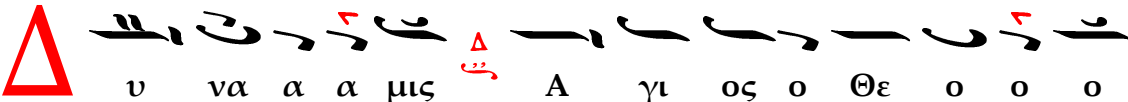
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

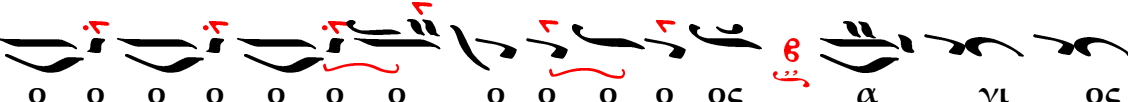
νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ο ν η μα ας

 υ να α α μιν Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

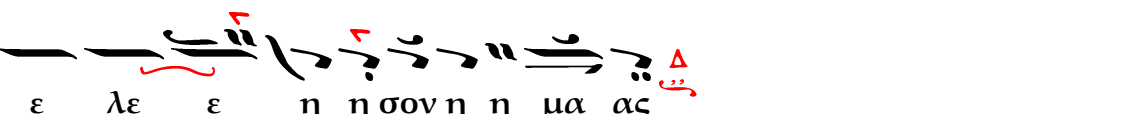
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

 ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

 α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

 ε λε ε η η σον η η μα ας

Ἔτερον Τρισάγιον εἰς ἦχον α΄.
 Ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου (+ 1819).

Ἦχος ♯ Πα ρ

 Πα Α μην Α γι ος ο Θε ε ος Α α γι ο ο ος

 ι σχυ υ ρο ο ος Α α γι ι ο ος α θα α να α

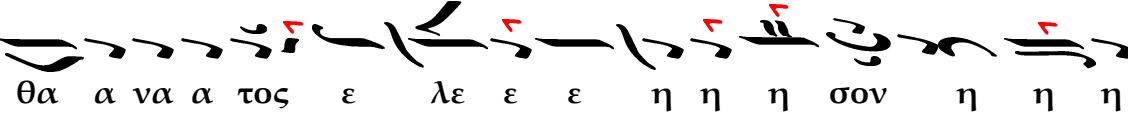
 τοος ε λε ε ε η η η σο ον η η η μας

 Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

 Α γι ος ι σχυ ρο ο ος Α α γι ο ος α

 θα α να α τος ε λε ε ε η η η σον η η η

μας

 Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υ ω και Α γι ω

 ω Πνε ευ μα α α τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μη ην

A γι ι ος α θα α να α α α το ος ε ε λε

ε η η σο ον η η η η μας

Δύναμις Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἦχος ἦ Πα

N^{Πα} ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α

μι ι ι ις

A^{Πα} α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α

α γι ι ι ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο Θε ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο Θε ε ο

ο ο ο ο ος

A^{Πα} α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α

α γι ι ι ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι σχυ υ υ υ ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ι ι ι ι ι σχυ υ ρο

ο ο ο ο ο ος

Α Πα α α α α α χα α α α α γι

ι ι ι ι Α α α α α α α γι ι ι ος Α

Κε θα α α α χα α α α α να α α α α α

Μ **Κε** λιε ε Α θα α να α το ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

Ε Πα λε ε ε ε ε ε η η η η η η η η

σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο η η η

Ε ε λε ε η η σο ο ο ο η η η η μα α α

Μ Πα α α α α α α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρύς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς λβ').

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος

τοῦ ὀσίου αὐτοῦ

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ

πάντων ἃ ἀνταπέδωκε ἡμῖν

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος

τοῦ ὀσίου αὐτοῦ

Σοφία σοφία σοφία σοφία

νοματι Κυρίου ἐπιικαλεσομαι

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος

τοῦ ὀσίου αὐτοῦ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

ἽΟ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἽΟ διάκονος· Πρόσχωμεν.

ἽΔελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελεῆς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. Περισσότερωσ δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. ἽΟ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν «τὸν ποιμένα τῶν προβάτων» τὸν μέγαν «ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου», τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἵλληλουῖα (γ). ἽΗχος α'. (ἽΨαλμὸς ιζ').

ἽΗχος Ἵ Κε ϸ

Πα
A λλη λϸ ϸ ϸ ἱ α Ἵ A λλη η λϸ ϸ ϸ
Ἵ ἱ ἱ ἱ ἱ α Ἵ A α α α λλη η λϸ
Ἵ Ἵ Ἵ Ἵ ἱ ἱ ἱ ἱ α Ἵ
Ἵ Ζη Κυ ρι ος και ευ λο γη τος ο Θε ος μϸ
Ἵ και υ ψω Ἵ θη τω ο Θε ος της σω τη η η ρι
Ἵ ι α α ας μϸ Ἵ
Πα
A λλη λϸ ϸ ϸ ἱ α Ἵ A λλη η λϸ ϸ ϸ
Ἵ ἱ ἱ ἱ ἱ α Ἵ A α α α λλη η λϸ
Ἵ Ἵ Ἵ Ἵ ἱ ἱ ἱ ἱ α Ἵ

Χ Ο Θεος ο διδως εκ δικησεις εμοι και

υποταξασλα υ υ υ υς υπεεεμε

Πα **Α** λλη λυ υ υ ι α **Κε** Α λλη η λυ υ υ

υ ι ι ι ι α Α α α α λλη η λυ υ υ υ

υ υ υ ι ι α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Γ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ιγ' 10-17).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν Συναγωγῶν ἐν τοῖς Σάββασιν. Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακῦψαι εἰς τὸ παντελές. Ἴδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησε καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου. Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ Σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἐξ ἡμέραι εἰσίν, ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν αὐταῖς οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου. Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος καὶ εἶπεν· Ὑποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν τῷ Σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βούν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; ταύτην δέ, θυγατέρα Ἀβραάμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

Ἦχος ἰὺ Δι. ς

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

α α χα α α α τρι α α α α α δι

ι ι ι τον τρι σα α α α γι ι ο ον υ υ υ

υ υ μνον προ σα α α α α α α α α

δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο ο σα α α α δο

ον τε ε ε ες πα α α α α α α α α α

σαν την βι ι ο ο ο τι ι ι βι ο ο τι ι

κη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω

με ε ε ε θα α α α α α α με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

με ρι ι μνα α α α α α α αν

Ω ω ω ω ω ω στον Βα α α σι λε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α

των ο ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο

με ε ε ε νοι

Τ ^{Κε} αϊς α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α
 τω ω ω ως ^{Πα} δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον
 τα α α α α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη
 η λου ου ου ου ι α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα φ

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ ^{Δι} υ ρι ε Ε λε η σον

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Π ^{Πα} α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ε

Π ^{Πα} α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ε

Π ^{Πα} α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π ^{Δι} α ρα α σχϞ Κυ ρι ε

Π ^{Πα} α ρα σχϞ Κυ ρι ε

^{Πα}
Π α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

^{Πα}
Σ οι Κυ υ ρι ι ε

^{Πα}
Κ αι τω πνευ μα τι ι σϞ

^{Πα}
Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

^{Δι} ^{Πα}
μϞ Κυ ρι ος ςε ρε ε ω μα α α μϞ και

κα τα φυ γη η η η μϞ και αι ρυ υ ςη ης

^{Πα}
μϞ

^{Πα}
Α γα πη η η η σω σε Κυ υ

ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϞ ^{Δι} Κυ ρι

ος ςε ρε ω μα α α α μϞ ς ς ς ς και κα

^Μ ^{Πα}
α τα φυ υ γη η η η μϞ και αι ρυ υ

υ υ ςη η η ης μϞ

^{Πα}
Π α τε ρα γι ον και Α γι ον Πνευ μα ^{Δι}

^{Δι} Τρι α δα ο μο ου ου σι ον και αι α α

χω ω ρι ι ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ

καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε^{Πα} ε λε ον ει ρη η νης ^Δ _{δλ} θυ σι αν αι
 νε ε σε ε ως ^π ₉

Κ^{Πα} αι με ε τα α τσ Πνευ μα το ος οσ ^Δ _{δλ}

Ε^{Πα} ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον ^Δ _{δλ}

Α^{Πα} α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον ^π ₉

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ
^Δ _{δλ} βα ωθ ^Δ _{δλ} πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της
^{Πα} ^π ₉ δο ο ξη ης οσ ω σα αν να α εν τοις υ ψι ι

σοις εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ὁ νόστος ἐνοματί Κυρίου ἰουώσαν ἅα ὁ ἐν τοῖς ὑψηλοῖσι ἡ ἀμνη ἐμνηστέμενος ἔσχατος ἐὺλογημένος καὶ μεθαΐσα ὁ θεὸς ἡ ἡμῶν

Νῦν σε ὑμνοῦμεν, Κύριε, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν
 σήριξον ἡμᾶς, Εὐσπλαγχνε ἐν θλίψεσι τοῦ βίου.

Ἔτονίσθησαν περὶ τὸ , α ᾿ῥ πς', συνεπληρώθησαν καὶ ἐκαλλωπίσθησαν
 μικρὸν τῇ κγ' Ἰουλίου τοῦ , βδ'. I.A.

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου , τοῦ πικλήν Ἀρβανίτη.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

ξιὸν ἐσινωὺς ἀληθῶς μακαριζεῖν σὲ ἑπὶ Θεοτοοοο

κο ο ο ον την α ει μα κα α ρι ι ζον και
 πα α να μω ω ω ω μη η η η τον και μη
 τε ε ρα του Θε ε ου ου η η μω ω ω ων
 την τι μι ω τε ε ρα αν τω ω ωων Χε ρα ρ
 βι ιμ και ε εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ραν
 α συγ κρι ι ι ι τως τω ων Σε ε ρα α φι ι
 ι ιμ την α δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο ο
 ο ο γον τε ε κ ρ ρ ρ σα α α αν την ο
 ον τω ω ως Θε ε ο ο το ο ο ο κον σε ε ε
 ε με γα α λυ υ νο ο με ε ε ε ε ε
 ε ε εν

Συνετέθη κατ' ἔτος , α Ϟ πδ ' , Ἰανουαρίου κγ ' , ἐν τινι Goody's.
 Ἀντεγράφη , α Ϟ Ϟ γ ' , Δεκεμβρίου δ ' , ἐν τῇ ἡμέρα τῶν κατὰ κόσμον
 γενεθλίων μου. I.A.

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, κατὰ τὸ ὕφος τῶν νεωτέρων.

Ἦχος Ϟ Πα ϕ

Α ξι ι ον ε ςι ι ιν ω ω ως α α

λη θω ω ως μα κα ρι ι ζει ει ν σε ε ε
 τη η η η ην Θε ο ο ο το ο ο ο κον την
 α α ει μα κα α α ρι ι ι ι ζον και αι
 πα να μω ω μη η το ο ον και μη τε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ρα α α τϝ ϝ Θε ε ϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ η η η η μων τη η ην τι ι μι ω
 τε ε ε ε ραν τω ων Χε ρϝ ϝ βι μι
 και αι ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συγ
 κρι ι ι ι ι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε
 ε ε ε ρα α α α φι ι μι τη ην α α
 δι α φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο
 γο ο ο τε ε ε κϝ ϝ ϝ ϝ σαν την
 ο ο ον τω ως Θε ο το ο ο ο κο ο ον
 σε ε ε ε ε ε ε ε με ε γα α λυ υ υ
 υ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 εν

(χθ' Ιουλίου - δ' Αύγ. , βδ', Ι.Α.)

Παντάνασσα Πανύμνητε, προνοία μητρική
 τούς σους ύμνοῦντας φύλαττε τούς έν Ἀμερικῆ.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου († 1822)

Ἦχος ♩ Πα ϕ

A Πα ξι ον ε στι ιν ως α λη η η θω ως Δι
μα κα ρι ζει ει ν σε την Θε ο ο το ο ο ο κο ον Πα
την α ει μα κα α ρι ι στον και πα να μω Δι
μη η η τον και μη τε ε ρα α τϛ ϛ Θε ε ε ϛ Πα
ϛ ϛ η η η μω ων την τι μι ω τε ραν των Χε Δι
ρϛ ϛ ϛ βι μι και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ Δι
κρι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε ε ρα α α φιμ Πα
την α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο Δι
ον Λο ο ο γον τε ε κϛ ϛ ϛ σα αν την ο ον Δι
τως Θε ο το ο κο ον σε με γα α λυ υ υ υ υ
νο ο ο ο με ε ε εν Δι

Νεκταρίου Βλάχου. Ἦχος ♩ Πα ϕ

A Πα ξι ον ε ε στι ιν ω ως α α λη η θω ως Δι
μα α κα α ρι ι ι ι ι ζει ει ν σε ε ε Δι

την Θε ε ε ο ο ο το ο ο ο ο κον την α α
 ει μα κά ρι ι ι στο ον και αι αι πα α
 να α α μω ω μη η η το ον και μη τε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α του ου ου Θε ε
 ε ου ου η η η μων την τι μι ι ω
 τε ε ε ε ραν των Χε ρου ου ου βι ι ι ι μ
 και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα α α αν α συγ κρι ι ι ι ι τω ω ως
 τω ω ων Σε ε ρα α α φι ι μ τη ην α δι ι
 α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ως Θε
 ον Λο ο ο γο ο ον τε ε ε κου ουου ου ου σαν
 την ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τω ως Θε ο το ο
 ο ο κο ο ο ον Σε ε ε ε ε ε ε με
 ε γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε εν

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 ι α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 λλη η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α

α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι α α α α ^Μ

^{Κε} α λιε ε ε ε ε τα λιε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α ^{Κε} α λιε ε ε ε ε

 τα νε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ρα α ^{Πα} α α λιε ε ε ε ε ε ε ε λιε ρα ^{Κε}

 α α α α λιε ρα α ρα α λιε ε ε ε ε ε

 λιε ε ε ε ε ε ^{Δι} α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α ^{Κε}

 α α α α α α α α α α α α ^{Πα} α α α α α ^Μ

 α α α α α α α α α α α α ^{Πα}

Ἦχος Δι-Ϟ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ^Ϟ ευ ρο μεν πι ζιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝ εν

 τες ^Ϟ αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν ^Δ

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως
 τϛ αι ω ω νο ο ος